

magt, mod hvilken Børnet er givet. Vil man lade Regjeringen afgjøre, om man kan gjøre denne Ret gjældende eller ikke, saa troer jeg ikke, at det Børn, som dog aabenbart er tilfigtet ved Grundlovsbestemmelsen, saaledes som den fremgik af Grundlovsforhandlingerne og senere anerkjendtes under Forhandlingerne i Rigsraadet, beholder sin rette Betydning.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ogenbøll: Der er jo allerede anført mange Invendinger mod den af Regjeringen foreslaaede Commission, ligesom der navnlig er reist Spørgsmaal om, hvorvidt den vil kunne bruges i alle Tilfælde eller ikke; men naar vi tage Sagen reent praktisk, saa er Forholdet jo dette, at efter Regjeringens Forslag vil Commissionen komme til at virke ved enhver Affædiggelse, hvortil efter det under Nr. 2 stillede Forslag saagodtsom aldrig det Tilfælde vil indtræde, at der bliver anlagt en justitiel Sag mod en Embedsmand. — Jeg vil endvidere blot minde om, hvad der seer fra den praktiske Side har en væsentlig Betydning, nemlig at Regjeringen har det i sin Magt, naar det Tilfælde indtræffer, at en Embedsmand, der er affædiget, forlanger justitiel Undersøgelse, da at lade denne foregaae ved en Commission. Saavidt mit Kjendskab til Lovgivningen strækker sig, er der ikke Noget til Hinder for, at Regjeringen kan nedsaette en Commission til under en Justitsråds Form at afgjøre en saadan Mands Skyld, og til denne Commission har den det i sin Magt at vælge enten Officerer eller Præster eller Soldforvaltere eller hvem, der nu udenfor den reent juridiske Stand maatte være egnet til at bedømme det paagjældende Forhold.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen angaaende det foreliggende første Afst. og man gik til Afstemning, efterat Formanden havde bemærket, at hvis Endringsforslaget under Nr. 1 til § 2 vedtoges, bortfaldt Endringsforslagene under Nr. 2 og Nr. 3 a, b, c

og d til samme Paragraph, at hvis Endringsforslaget under Nr. 1 forfaldtes, men det under Nr. 2 vedtoges, bortfaldt ligeledes Endringsforslaget under Nr. 3 a, b, c og d, og at dets forskjellige Afdelinger altsaa kun vilde komme under Afstemning, hvis baade Endringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 2 til § 2 forfaldtes.

Lovforslagets § 1 (see Tillæg A. Sp. 1519—20), til hvilken der ikke var stillet noget Endringsforslag, betragtedes som vedtagen uden Afstemning.

1) Endringsforslag af Fischer under Nr. 1 til § 2:

Paragraphen affattes saaledes:

„Ret til Pension bortfalder ved Embedsfortabelse, eller naar Embedsmanden affædiggelses som dømt for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling.

Naar en Embedsmand affædiggelses, fordi han af ham tilregnelige Aarsager af Regjeringen ikke ansees for stillet til at forblive i sit Embede, være sig fordi han ved egen Skyld har tabt Gænen til forvarlig at besørge sin Embedsgjerning, eller fordi han har vist Forsømmelighed i dens Udfoerelse eller Ulydighed imod sine Foresattes Befalinger, eller fordi han i eller udenfor sin Embedsfoerelse har gjort sig skyldig i et Forhold, der skjønnes at maatte vække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid, kan han kun faae Pension ifølge særlig Lov. Hans Affæd bør da indeholde en Henvisning til, at en saadan vil blive Rigsdagen forelagt. Indtil Loven er udkommen, skal han være berettiget til at oppebære to Trediedele af fuld sædvanlig Pension“

forfaldtes med 29 Stemmer mod 15.

2) Endringsforslag af S. Andersen og Riær under Nr. 2 til den samme Paragraph:

Paragraphen affattes saaledes:

„Ret til Pension bortfalder ikke blot ved Embedsfortabelse, men ogsaa naar Vedkommende dømmes for en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Naar en Embedsmand affædiggelses pa